

[Vilhelm Rasmussen.]

er gældende, binder Lovgivningsmagten og derved Staten. Og hvad denne Ting angaar, maa jeg for min Del hævde, som jeg har gjort det i den store Skolekommission, at det efter min Opfattelse er det absolut rigtige, at et Bidrag til de private Lærershøjskoler gives, for saa vidt det skal gives, paa de aarlige Finanslove.

Det har interesseret mig at se, at den højtærede Minister ikke helt er i Uoverensstemmelse med mig; for i Lovforslagets § 2, som drejer sig om Bidrag til Øvelsesskoler ved de private Seminarier, foreslaar den højtærede Minister, at det Beløb, som det her drejer sig om, skal fastsættes paa de aarlige Finanslove. Altsaa kan den højtærede Minister ikke hævde, at han principielt er imod, at et saadant Beløb fastsættes paa de aarlige Finanslove. Men den højtærede Minister stiller ikke desto mindre, saa vidt jeg kan se uden nogen vægtig Begrundelse, Forslag om, at man med Hensyn til Tilskuddet i al Almindelighed skal fravige den hidtil gældende Praksis.

Hvad saa disse Regler angaar, som den højtærede Minister foreslaar, maa jeg atter tilstaa, at han har bragt mig en lille Forbavselse. For i sin Forelæggelsestale siger den højtærede Minister — det findes Sp. 3893 —:

„Den Ordning, der her foreslaas, er i det væsentligste den, der er fæstnet gennem Finanslovbevillinger, og som i de forløbne Aar har vist sig hensigtsmæssig. Den falder nær sammen med den, der af et Flertal i den store Skolekommission blev fremsat i det i Betænkningen Side 524 trykte Forslag om Tilskud til private Seminarier.“

Jeg maa tilstaa, at da jeg læste Forslaget, forekom det mig, at den højtærede Minister her har været en lille Smule for retorisk. Jeg ved jo, at den højtærede Minister er godt kendt med Retorikken, men at han af Hjertet hader i Praksis at bruge Retorikkens Regler. Saa meget kedeligere er det da, at han her er kommet til at anvende en af de daarligste Regler, man kan finde i de sletteste Forfatteres Anvisninger, nemlig den at fremstille Tingene i et alt for gunstigt Lys i sin egen Sags Førvær.

Jeg kan nemlig med min bedste Villie ikke se rettere end, at Forslaget, som det foreligger, paa meget betydningsfulde Punkter er væsensforskelligt baade fra gældende Praksis og ogsaa og navnlig fra det Forslag, der blev stillet i den store Skolekommission, og det vil jeg gerne vise ved at gennemgaa de enkelte Paragraffer, til Trods for at det

ærede Medlem Hr. Chr. Søgaaard har gennemgaaet dem.

I § 1 a., som idetstore og hele er i Overensstemmelse med gældende Praksis og ogsaa nok kan siges at falde sammen med Forslag, der blev stillet i den store Skolekommission, finder jeg dog en enkelt interessant Ting. Det er det, at man skal beregne Tilskuddet efter den samlede Lærerløn uden de Kauteler, der blev foreslaaet i den store Skolekommission med Hensyn til de enkelte Læreres Løn. Det er maaske dog tvivlsomt, om dette vil være rigtigt, men det kan bedre undersøges nærmere i et Udvalg.

I samme Paragraf er der en anden Ting, som ogsaa har en vis Interesse, men som jeg for mit Vedkommende aldeles ikke beklager. Det er det, at der i Begyndelsen af Punkt a., 3die Stykke, staar, at til Lærerlønnen henregnes Betaling for Timer i fremmede Sprog. Det har interesseret mig i høj Grad. Den højtærede Minister ved selvfølgelig god Besked med, at man i den store Skolekommission bl. a. udførlig har drøftet de fremmede Sprogs Stilling paa Seminariet, og at der fra mange Sider var Ønsker om, at de skulde indgaa som obligatoriske Fag. Det satte man sig imod, fra Venstres Side bl. a.

Nu er altsaa de fremmede Sprog i Øjeblikket ikke obligatoriske; det er en fuldstændig frivillig Sag, om en Lærer vil have Undervisning i fremmede Sprog, og det er for et privat Seminarium ogsaa ganske frivilligt, om det vil give denne Undervisning. Ikke desto mindre foreslaar den højtærede Minister her, for derved at skabe et større Tilskud til Seminarierne, at de fremmede Sprog skal betragtes som en saa integrerende Del af Seminariernes Virksomhed, at Betalingen for Undervisning i fremmede Sprog skal regnes med til Lærerlønnen.

Jeg har paa dette Punkt haft en lille Glæde, for jeg ser deri en Erkendelse fra den højtærede Ministers Side af, at Undervisning i fremmede Sprog er af en saa fundamental Betydning for Lærerruddannelsen, at det maa forventes, at Venstre en Gang i Fremtiden vil tage en helt anden Stilling her, end Partiet hidtil har taget.

Derefter bestemmer Forslaget under Punkt b., at der med en Nedskæring til Halvdelen skal ydes et Tilskud til Seminarierne og bl. a. til Halvdelen af Forstanderens Løn og — det siges nærmere henhentet i Paragraffen — til den Forstander, der selv ejer Seminariet. I den Anledning vil jeg gerne i Overensstemmelse med, hvad der allerede er blevet berørt af det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaaard, sige, at det forekommer mig, at man her har en af de meget